

מסורת הש"ס

אלו טרפות פרק שלישי חולין

נא.

עין משפט
נר מצוה

קלח א מ"י ס"ב מהל'
מכירה לגמרי פתח
עין פס טושי"ע חז"ר ס'
לכ סעי' יא ונכר אלפס
עד כ"ב פקדו י דף
לכ:

קלח ב ג מ"י ס"ב מהל'
שחיטה הלכט ע"י
פתח עין פס טושי"ע י"ד
ס' נח פס"י יא:
קב ד מ"י ס"ב מהל' פתח
עין פס טושי"ע י"ד ס'
לכ פקדו י [10]:

קבא ד ו מ"י ס"ב מהל'
עין פס טושי"ע י"ד
ס' נח פס"י יא:
קבב ד מ"י ס"ב מהל' פתח
עין פס טושי"ע י"ד ס'
לכ פקדו י [10]:

קבב ד מ"י ס"ב מהל' פתח
עין פס טושי"ע י"ד ס'
לכ פקדו י [10]:
קבב ד מ"י ס"ב מהל' פתח
עין פס טושי"ע י"ד ס'
לכ פקדו י [10]:

קבב ד מ"י ס"ב מהל' פתח
עין פס טושי"ע י"ד ס'
לכ פקדו י [10]:

רבינו נישום

אכל' (כו' כלומר אכל')
משני עדיין טרפה. וזהו
שינוי לחזק. ומה שכתב
קורט דם בסוף המכתב
פסד (אחד) אחד. הגליל
פי המכה שישב פי המכה
והיה בו מלכ' למא
נפקא מינה למקח ומכר
היב דמי שכתב ב' ימים
שקרא שחטו ופסד בו
אחר מכתב הולגל פי המכה
בדיוק שקורט שקראו היה
בו ומקחו מקח טעות לא
הולגל פי המכה וזה אומר
ברשותך ארע לה זה אומר
ברשותך ארע לה הוציא
מחבורו עליו לחבור עדים
שברשות מוכר ארע לה
ואם לא יביא עדים
אלישבע מוכר שלא עדים
לה ברשותו ופסדו: אי
הכי כולו נקיב נמי
ליכער קורט דם כלומר
ניקבה הריאה משני עדיין
[אין] פסול עד איכא
קורט דם מצד אחד:
שאי הכא דאיכא מחס:
ואם איתא דקורט שחיטה
סרוכי הוה מסכא הדם
בסוף המכתב: משני. לשון
ש"ס. מפני כנסות אני.
משמש תלמידים שחי
בכנסין לפני ר' ללמוד:
טרוי טרויה להורא נבא.
כלומר תטרות ויטעויות
בתנן: אין חוששין משום
כשום ריסקי איכרי
כו'. כלומר אין חוששין
שכא בשקפצה למטה
שיכרה איכריה משום
דאמרה נפשה: חזא
חושאל באיפומא. כלומר
היו שערין קלושין כנגד
החור שעליה והיה החור
באמצע העליה עין חור
של אשטובא: עמא דרב
הונא משום דמסכא ואין
חוששין משום ריסקי
איכרי כגון עוברת על
המחל ושקופצת למטה
מסכא לצד המחל והאי
לא מסכא דבאמצע
העליה הוא: דהיה קא
שדון כרעא בתרייה
כו' כלומר מנורת רגליה
אחרת ולא יתה יכילה
לפסד כדרך כל הבדמה.
שינוא הוא דנקיף לה
חולי כלומר וכשרה לאחר
זמן. כשתצטל מאחור חולי.
דמורו וקיימי אישקודי:
צימרא בעלמא הוא נקיט

לה חולי: דפתי גבי כלומר כשנזכר בהמה דקה בלילה משליכין אותו דרך כולל. אין חוששין בו כי שדו להו כלומר שמשליכין אותו אמתנייהו שדו להו. אהרניהו דאי חיישין דאהרניהו לבעליה לילה דרך כולל בלא דיעת בעליה חיישין משום ריסקי איכריה דורא כשמשליכין אותו אין חוששין עליה אם תרסק: תשובה מעלייתא עבדי ואין מרסקין אותו. בית הרחם אין בו משום ריסקי איכריה כלומר כשנולד

(א) דכר' דה"ל יחל' יוכל לישבע נכר' שלל ארע' לא נבשרו' יש ליכב.

כידוע שלפני שחיטה. וטרפה: הוגל. קרשט"א: כידוע שהו' ג' ימים קודם שחיטה. ואם לקחה [א] בתוך שלשה ימים היו מקח טעות וזרין המוכר להחזיר לו מעותיו: לא הוגל פי המכה. איכא לפסוקי אי קודם מקח היו אי לאחר

מוציא מידו דמקמתה כל כמה דלא יהיב וזי לא הכי ליה חיותא ועליו להביא ראיה שקודם מקח היה דמפסיקא לא מפיקין ממנה מחזקה: למאי נפקא מיניה לא גרסינן: הכס איכא מידי למיסרך. כשנמלא נקב בלא מחט כשהס יולא הוא מתקנת בנחלותיה הכשר והולך לפי שאין לו היכן לידבק: מיסרך הוה סריק. הכס בנחת: רב עוירא שמי. רב עוירא שמי: שלל ליה. אבי דלתי לגביה: מפעיר כנסיות אלא. מכנים ומוציא תלמידים ומאפסס ומעמידם לילך מנית המדרש: לעילא מרבי רבא. מר' יהודה הנשיא: רב הונא לפורא ר' יוסי מדאס: מחט שנמלאס כעובי בית הכנסות. מנפנים: מלד אחד. שלל היתה נראית מבחוס: והפכה. לית הכנסות נלד החילון: ומלא. על המחט כנגד פיה מבחוס קורט דם: אמר אס אין מכה. וזו קולת לחזק דס זה מנין כאן: טרע טרית לפסול נכרה. כמה הטרחת לאותו האיש על עמלו היה אומר שהטריחו זה לבא אצלו. לישנא אחרינא טרע טרית כמו דטרית לרשיה דאמרון לעיל (דף מה): כלומר כחנם טרחתו לבא שאין כאן דבר חדוש: למעלה. נגג. למטה. על הכרין: אין חוששין. הוילי ולא לריוה שפלה אין חוששין שמה תמרסקו אבריה להשכות מעט לעת דין נפולה ורסקת אברים דאמרון כממתינן [קמן ט]. גבי עוף אס שהיה מעט לעת ושטטה כשרה וקופלת מאליה לא חיישין להכי: הכו' גרוא דכו' ליה לרבינא. נגג והוה ארונה נגג: חו' חושאל. שורים קלופים: באיפומא. כנגד פי ארונה למטה נכית: דגר. קפן: משום דאין לה מיד למסרך. שלל פסלה דרך ארונה אלא נצדי הגג מסרכת עממה כנחלים וקופלת ומניח לה סריכת הכתלים שמסרכת נדירה קלת: והאי לית ליה מיד למסרך. שאלרונה אינה קופלת לכולל: דאמרה נפשה. סמא גבוה לה יותר מדאי אינה קופלת: דהו' שדון כרעיה בתרייה. רגליה האחרונים היו נגררין אחריה:

שינוא. קרשט"א: הלכס כרע ימר. דלא מוזקקין למיפק שאל כהמות יודשגן כרעיהו: זכרים. אינים: דמדור. דואגים וזאבים: לימרא. חמימות כמו (שם דף סו). אישחא למיתא: דגנני גנני. ומשליכין אותם למעלה מהחל החצר ועופלים לארץ: אמתנייהו. על מתניין נופלין ואין נהפכין על גבן שחפרקין חוליותיהן: אהרניהו. דרך למעלה מן הכותל:

וראי חיישין. דלא איכפת להו כל היכי דנפלה: (א) הכה על ראשה. שפס המטה: והלכה לה כלפי זנבה. והכה על מתניה ולא על הלכות וכן על זנבה והלכה כלפי ראשה והכה על זנבה: (א) לא כפף המטה והכה על כל הלכות כנגד כל השדרה קאמר: ואי שלס חוטרא אפלה נבכה. שאל היה ארוך ככל השדרה חיישין: קיערי. במקל שיש בו שזיר ענפים: אפסקיה. בהפסק כלומר לרובח הגב חיישין לחוט השדרה: בית הרחם. עגל שולד היום שלל מנית הרחם כר: אין חוששין. שמה נחמק ומתסקו אבריו ואין קרין להשהות מעט לעת:

לה חולי: דפתי גבי כלומר כשנזכר בהמה דקה בלילה משליכין אותו דרך כולל. אין חוששין בו כי שדו להו כלומר שמשליכין אותו אמתנייהו שדו להו. אהרניהו דאי חיישין דאהרניהו לבעליה לילה דרך כולל בלא דיעת בעליה חיישין משום ריסקי איכריה דורא כשמשליכין אותו אין חוששין עליה אם תרסק: תשובה מעלייתא עבדי ואין מרסקין אותו. בית הרחם אין בו משום ריסקי איכריה כלומר כשנולד

המוציא מחבורו ע"י הראיה. פירוש על הלוקח להביא ראיה שנרשות מוכר נטרפה דו אע"פ שלל נתן מעות עדיין כאן נמלאו וכאן היו כדלמך כסוף פרק המדיר (וכמויות דף עו): והא דקרי ליה מוציא משום דמקמתה כל כמה דלא יהיב וזי לא יהיב ליה חיותא והקשה הר"ר י"ט דכנדה פרק הירואה כס' (נח) תניא דקדק עממה וחלוקה והשאלתה לחכמה היא טוורה ומכרמה מולה ומפרש רב ששם דלענין דינא מן דלא מחייבא חכמה לכנס הכנז ואמאי לא לאמרין כאן נמלאו וכאן היו כמו גבי כהמה דהלא וגבי מומין דסוף המדיר וי"ל דלא דמי דוראי כדי לקיים המכר ונאקדושין כנדה הוא דלאמרין הכי שאומר המוכר ללוקח קח פתקן שנרשות נטרפה והאז אומר לעל קח אשתך שנרשותך נולד המום ואין לנו לנטל המעשה הזה אצל גבי חלוק ליתא למימר הכי ועוד גבי חלוק לעולם שלא נרשות הראשונה בעלת חלוק שלא נא ליד השניה בחזרת מכר אלא כמורת שאילה ולא שייך למימר ברשות שאלה נמלאה ולא ברשות בעלת חלוק: ב"ן דאיכא טחא מפרך הוה סריק. דגר נפשה. ולא הלך מדע מדקאמר הכס ליתא מידי למיסרך: דגר נפשה. ולא הלך דלנקט פסקין דהלכה אפילו בדקה לא נעני: דהו' שדון ברעיה בתרייה. לא נפילה מיירי:

נפל דאריעא חוששין. אף על גב דנפילה בעינן עד שיפול מעשרה טפחים דלחיתא בפרק שור שנגח את הפרה (ד"ק דף נא) ומכריסא דמורא עד דאע"ל ליתא ארבעה טפחים כדלמך הכס (דף נא). מ"מ חיישין כהא משום דנפיל מחמת ההלכה שמנגחין זה את זה:

בית הרחם אין בו משום ריסק אברים. משום דלחיתא ריעותא דלחי הולך אלטרעך ליה לאשמועינן דאי לאו הכי פטיעא דלחיתא בת רוב ולדות וס"ת מלי קא מסייע ליה מן יוס אחד דמטמא כזיבה הכס ליתא ריעותא א"כ כשחיה הרבה אחרי כן וי"ל דאס איתא דלחיתא ריסקו אברים מחמת בית הרחם א"כ היה לנו לחושני לאונס לענין יזבה ועוד דונו מוכיח שנתרסקו אבריו צדית הרחם וכעין ריעותא הוא דמקמתה (א) דמחמת כן נא הוזה אלא ודאי לעולם אין בו ריסקו אברים: מורה

שדו להו אמתנייהו שדו להו כי היכי דלירחמי מקייהו אהרניהו ודאי חיישין והני מילי דאהרניהו מחמת ריאה אבל מחמת תשובה תשובה מעלייתא הוא דעבדי אומר רב יהודה אומר רב יהבה על ראשה והלכה לה כלפי זנבה על זנבה והלכה לה כלפי ראשה כנגד כל השדרה כולה אין חוששין משום ריסקי אברים ואי שלים חוטרא אפלה דנבא חיישין ואי אית בה קיטרי חיישין ואי מחי אפסקיה חיישין אומר ר"נ בית הרחם אין בו משום ריסקי אברים א"ל רבא לר"נ תניא דמסייע לך ל"תניק בן יום אחד

ממזמא
הכה על ראשה. שפס המטה: והלכה לה כלפי זנבה. והכה על מתניה ולא על הלכות וכן על זנבה והלכה כלפי ראשה והכה על זנבה: (א) לא כפף המטה והכה על כל הלכות כנגד כל השדרה קאמר: ואי שלס חוטרא אפלה נבכה. שאל היה ארוך ככל השדרה חיישין: קיערי. במקל שיש בו שזיר ענפים: אפסקיה. בהפסק כלומר לרובח הגב חיישין לחוט השדרה: בית הרחם. עגל שולד היום שלל מנית הרחם כר: אין חוששין. שמה נחמק ומתסקו אבריו ואין קרין להשהות מעט לעת:

לה חולי: דפתי גבי כלומר כשנזכר בהמה דקה בלילה משליכין אותו דרך כולל. אין חוששין בו כי שדו להו כלומר שמשליכין אותו אמתנייהו שדו להו. אהרניהו דאי חיישין דאהרניהו לבעליה לילה דרך כולל בלא דיעת בעליה חיישין משום ריסקי איכריה דורא כשמשליכין אותו אין חוששין עליה אם תרסק: תשובה מעלייתא עבדי ואין מרסקין אותו. בית הרחם אין בו משום ריסקי איכריה כלומר כשנולד

